

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Torsdag den 6. oktober 2011 kl. 16.00

Dagsorden:

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Røking i udvalg (2011-140289)
3. Anlægsoversigter, Fast Track og periodisering - september 2011 (2011-124056)
4. Valg mellem statsgaranti og selvbudgettering (2011-121324)
5. Meddelelse om kirkeligningen 2012 (2011-121995)
6. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2012 (TÆF) (2011-106462)
7. 2. behandling af budgetforslag 2012 og budgetoverslagsårene 2013-2015 (2011-108428)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God eftermiddag. Mødet er åbnet.

Vi skal i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget for næste år, 2012.

Jeg har modtaget afbud fra Cecilia Lonning. Der er også afbud fra Bo Normander, der er forhindret på grund af arbejde. Marialise Rømer, Flemming Steen Munch og borgmester Anna Mee Allerslev er alle forhindret på grund af sygdom.

Det Radikale Venstre anmoder om, at der indkaldes stedfortræder for borgmester Anna Mee Allerslev. Mia Nyegaard er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlige, og skal derfor byde velkommen til Mia Nyegaard. Værsgo, vi rejser os op alle sammen.

(Forsamlingen rejste sig)

Indkaldelse af stedfortræderne ved behandlingen af budgettet sker efter de særlige regler, hvor der kan indkaldes stedfortrædere i forbindelse med almindeligt forfald, når kommunen andenbehandler sit budget. Suppleanter kan indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, der omhandler budgetterne for 2012, og det vil sige sagerne 4-7 på den udsendte dagsorden.

Til budgetsagerne indkaldes Lartey Lawson for Bo Normander. Jeg skal bemærke, at Lartey Lawson er medlem af Østerbro Lokaludvalg. Lartey Lawson har meddelt, at han ønsker at udtræde af lokaludvalget, således at han kan indtræde som stedfortræder til aftenens møde. Lartey Lawson er derfor rette stedfortræder og lovligt indkaldt.

Er der bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er indkaldelsen godkendt. Jeg vil indkalde Lartey Lawson til budgetbehandlingen, når vi kommer til budgetsagerne senere på dagsordenen.

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er udsendt en dagsorden med i alt 7 punkter. Sagerne 4-7, der alle omhandler budgetforslaget, behandles under ét i lighed med tidligere år.

Derudover er der omdelt en sag til behandling uden for dagsordenen. Sagen vedrører røking i udvalg. Jeg skal foreslå, at sagen uden for dagsordenen behandles som aftenens første sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Jeg skal henlede opmærksomheden på afstemningsprogrammet, der viser en oversigt over den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens budgetafstemning. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, kan de rettes til sekretariatet. Der er endvidere omdelt et rettelsesblad, hvor en række tekniske ændringer til afstemningsprogrammet fremgår.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

Jeg skal, inden vi begynder aftenens budgetbehandling, minde forsamlingen om, at direkte tale ikke er tilladt. Jeg har tidligere været, må vi sige, ret liberal med hensyn til at se forbi, at nogle har brugt direkte tale, men nu vil vi altså forsøge at stramme noget mere op fra aftenens debat i dag og så fortsætte derefter. Og så burde vi alle sammen have haft lejlighed til at lære, at man ikke tiltaler hinanden ved direkte tiltaleform.

Dagsordenen blev godkendt.

=====

2. Røking i udvalg (2011-140289)

Indstilling og beslutning

Beskæftigelses- og Integrationsudvalget

Godkendelse af,

1. at Ikram Sarwar (A) udtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Stig Ekman (A) indtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Sundheds- og Omsorgsudvalget

Godkendelse af,

3. at Susan Hedlund (A) udtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

4. at Jakob Hougaard (A) udtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

5. at Ikram Sarwar (A) indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

6. at Lise Thorsen (A) indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Økonomiudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

7. at Susan Hedlund (A) indtrådte som medlem af Økonomiudvalget med virkning fra den 29. september 2011.

Teknik- og Miljøudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

8. at Jakob Hougaard (A) indtrådte som medlem af Teknik- og Miljøudvalget med virkning fra den 29. september 2011.

Socialudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

9. at Tue Hækkerup (A) indtræder som midlertidigt medlem af Socialudvalget under Jonas Bjørn Jensens orlov med virkning fra d. 29. september 2011.

Andre hverv

Godkendelse af,

10. at Ikram Sarwar (A) udtræder som bestyrelsesmedlem af Københavns Tekniske Skole med virkning fra d. 6. oktober 2011.

11. at Lars Weiss (A) udtræder som medlem af Amager Strandparkens bestyrelse med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

12. at Stig Ekman (A) indtræder som bestyrelsesmedlem af Københavns Tekniske Skole med virkning fra d. 6. oktober 2011.

13. at Ikram Sarwar (A) indtrådte som suppleant i CTR med virkning fra d. 29. september 2011.

14. at Lars Weiss (A) indtrådte som medlem af By og Havns bestyrelse med virkning fra d. 29. september 2011.

15. at Lise Thorsen (A) indtræder som medlem af Amager Strandparkens bestyrelse med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Amager Vest Lokaludvalg:

16. at Hanne Schmidt (udpeget af området Fysisk Planlægning 6) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Meddelelse fra lokaludvalget om,

17. at Christina Toft (udpeget for Dansk Folkeparti) udtræder som medlem af lokaludvalget på grund af fraflytning fra bydelen med virkning fra d. 20. september 2011.

Vesterbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

18. at Susanne Sperling (udpeget af området Miljø II) udtræder som 1. suppleant af lokaludvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Østerbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

19. at Lartey Lawson (udpeget af området for Børn og Unge 2) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 6. oktober 2011.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

3. Anlægsoversigter, Fast Track og periodisering - september 2011 (2011-124056)

Indstilling om,

1. at den ændrede periodisering af udvalgenes anlægsbudgetter og de deraf følgende bevillingsmæssige ændringer i 2011 – 2015 (bilag 1) godkendes og indarbejdes i budget 2012 og budgetrammerne for 2013-2015.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4. Valg mellem statsgaranti og selvbudgettering (2011-121324)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. oktober 2011**

Indstilling om,

1. at kommunen vælger statsgarantien for skatter, tilskud og udligning i 2012.
(Økonomiudvalget)
(Økonomi)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 2011-121995, 2011-106462 og 2011-108428.

5. Meddelelse om kirkeligningen 2012 (2011-121995)

Indstilling om,

1. at kirkeligningen 2012 tages til efterretning, samt
2. at den kirkelige skatteprocent på 0,80 % for 2012 tages til efterretning.
(Kultur- og Fritidsudvalget)
(Økonomi)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2011-121324, 2011-106462 og 2011-108428.

6. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2012 (TÆF) (2011-106462)

Indstilling om,

1. at de tekniske ændringsforslag til Budgetforslag 2012 tiltrædes (se bilag 1), samt
2. at udgifterne til lån til betaling af ejendomsskatter til pensionister og efterlønnere i årene 2012-15 nedjusteres med 13,0 mio. kr.
(Økonomiudvalget)
(Økonomi)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2011-121324, 2011-121995 og 2011-108428.

7. 2. Behandling af budgetforslag 2012 og budgetoverslagsårene 2013-2015 (2011-108428)

Indstilling om,

1. 2. behandling af budgetforslag 2012 og budgetoverslagsårene 2013-2015.
(Økonomiudvalget)
(Økonomi)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2011-121324, 2011-121995 og 2011-106462.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi godkendte ved mødets start indkaldelse af suppleanter til budgetsagen, og jeg skal derfor byde velkommen til Lartey Lawson. Velkommen til, og du skal sidde herovre.

(Forsamlingen rejste sig)

Som vi besluttede i forbindelse med godkendelse af dagsordenen, behandler vi de fire sager vedrørende budgettet under ét, men der vil blive foretaget afstemning om hver sag for sig.

Første talere er budgetordførerne, såfremt de ønsker det, og jeg vil som overborgmester og som budgetordfører dermed også give ordet til mig selv, og det gør jeg nede fra talerstolen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg står her i dag glad og stolt. Glad og stolt, fordi vi har vist, at Rådhuset og Borgerrepræsentationen er langt bedre end sit rygte. Vi har fået et godt og ikke mindst et bredt budgetforlig for næste år, for 2012.

Jeg vil gerne takke alle, der har bidraget til en rigtig god proces. Min oplevelse har været, at alle er gået til forhandlingerne med seriøsitet og et mål om samarbejde og at øve indflydelse med baggrund i sit eget partis udgangspunkt for det bedste for byen.

Nogle har måske oplevet, at der har været mange og lange budgetmøder i Magistratssalen, men jeg håber alligevel, at mange og alle, også de, der har valgt at stå udenfor, har oplevet, at der er blevet lyttet til en, og at man er blevet hørt, og at vi også i aften står med et budget, der afspejler, at alle har haft mulighed for at øve indflydelse på indholdet. Alle emner er i hvert fald blevet drøftet meget grundigt.

Samarbejde og seriøsitet, for mig er det kendetegnet ved godt politisk arbejde og godt politisk håndværk. Jeg synes også, at man kan se det på budgettet for 2012, og at man kan se det på de resultater, vi i fællesskab har skabt.

Vi investerer, investerer massivt i udbygning af vores dagpasningsområder og af skoler, så vi kan have et godt tilbud til alle børn, i takt med at byen vokser. Vi fortsætter med at lave de investeringer, som har bragt København helt i front, når det drejer sig om den grønne udvikling, den grønne cykelby, hvor København er kendt i den ganske verden.

Vi investerer i Københavns og københavnernes sundhed, og vi giver idrætten i København et markant løft. Vi tager ambitiøst fat på opgaven med at gøre København mere erhvervsvenlig, vi har sat en markant dagsorden med baggrund i anbefalingerne fra Copenhagen Business Task Force.

Vi sætter også borgerne ved roret på beskæftigelsesområdet. Vi tager ansvar for byens svageste, ikke mindst i de udsatte boligområder i vores by.

Og vi har fået skruet en skybrudsplan sammen. Den er kommet til på meget kort tid, men det er for os første step til, at vi kan håndtere de store regnmængder, vi har fået i de seneste år, og som vi forventeligt også vil få i de kommende år. Her er der taget et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Og så tager vi ansvaret for fremtiden, sikrer, at vi med en 2025-plan har styr på økonomien i Københavns Kommune også i de kommende år, hvor vi har skabt et godt og solidt grundlag.

Det er resultater, vi kan være stolte af. Det er langsigtet, det er konkret og med klare prioriteringer af den kommunale kerneydelse. Sådan som vi ville det, er det lykkedes os at holde hinanden fast på, at vi i det her budget for 2012 skulle holde fokus på den kommunale kerneydelse.

Vi politikere beskylder gerne hinanden for, at vores politiske visioner er fugle på taget. Når vi lukker en budgetaftale, er det bedste, vi kan sige om det, at vi har fået nogle visioner, som er blevet til fugle, vi har i hånden, mens de mere vidtløftige fugle forhåbentlig har forladt taget og fordelt sig op på de højere himmelstrøg, hvor de hører til.

Men fugle i hånden er ikke et mål i sig selv. Vi skal sende fuglene videre, ikke som stækkede høner, der aldrig kommer op at flyve, og heller ikke som prangende påfugle, der er mere form end indhold, og heller ikke som en fed foie gras-gås med et ordentligt fedtlag på leveren. Nej, vi har rigtige fugle, brevduer i hånden, brevduer, der kan flyve ud i verden og komme tilbage med et resultat, som københavnernes kan mærke i deres hverdag.

For én ting er at vedtage et budget, og en ting er, at vi har slidt, og vi har slæbt, og vi har siddet i mange, mange timer og fået lidt ondt i ryggen af de dårlige stole i magistratssalen for et nå frem til et godt budgetresultat. Men vi ved jo godt alle sammen, at på trods af det er det først, når københavnernes mærker forandringerne af vores anstrengelser ude i deres egen dagligdag, at vi kan være tilfredse. Derfor glæder jeg mig til sammen med jer at folde vores budgetaftale ud, folde den ud i virkelighedens verden og skabe resultater, der bliver oplevet af københavnernes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Vi har talt rigtig meget om nødvendigheden af politisk lederskab. Politisk lederskab består i, at vi, når først budgettet er indgået, ikke læner os tilfredse og lidt selvfede tilbage i stolen og siger, det var så det. Næh, nu er det først vi for alvor skal i gang med arbejdet. Nu skal vi ude i samtlige udvalg sammen med forvaltningerne dér, lave en udmøntningsplan, så vi realiserer indholdet i budgettet for 2012.

Jeg tror, de fleste af os, vi, der nu har prøvet et par gange at forhandle budget, har oplevet, at der er temaer, der vender tilbage fra tidligere budgetter, fordi de ikke er blevet udmøntet. Der har vi lovet hinanden, at det vil vi ikke fortsætte med. Nu vil vi simpelt hen sikre, at vi gennem udmøntningsplaner i de konkrete udvalg også realiserer det, som vi har skabt et forventningspres om ude i byen, at det også bliver en realitet, som københavnernes kommer til at mærke i deres dagligdag.

Med de ord vil jeg ønske, at vi får en rigtig god andenbehandling af vores budget, og at vi alle sammen kommer til at opleve det rigtig spændende at være med til at skabe forandringer i København for københavnernes hverdag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så skal jeg spørge, om der er nogen, der har korte bemærkninger til mig? (*Ophold*). Det er der ikke. Så går vi videre i rækkefølgen, og den næste budgetordfører er Sisse Marie Welling.

Sisse Marie Welling (F): Årets budgetaftale er god for vores børn, for vores ældre og for vores udsatte. Den sætter turbo på den grønne vækst og på københavnernes mulighed for bevægelse. Budgetaftalen løser ikke alle problemer i byen, men er en buket af initiativer, der samlet bringer os et godt skridt videre.

Børneområdet er med rette prioriteret højt i dette budget. Vi bruger 1½ mia. kr. på at sikre god og tryk pasning til alle børn. Det har været helt afgørende for SF, at vi med dette forlig forvandler pasningsgaranti fra at være et tomt ord til at være en reel garanti for, at man kan få passet sine børn. Det forventer borgerne af os, og det manglede da også bare.

Dag- og fritidsinstitutionerne har været igennem en lang og presset periode præget af nedskæringer og effektiviseringer. Vi kommer ikke uden om, at der er blevet mindre tid til det enkelte barn. Det kan vi ikke være bekendt, hverken over for børnene, deres forældre eller pædagogerne. Der er i den grad brug for, at vi på dette område erstatter afvikling med udvikling i de kommende år. Det bør der med kommunens forventede økonomiske råderum i årene fremover være plads til.

Byens ældre kan også se frem til forbedringer. I SF ønsker vi at reformere ældreplejen, for selv om man er oppe i årene, så har man stadig ret til et værdigt og selvhjulpent liv fyldt med oplevelser. Her er budgettet et skridt i den rigtige retning, fordi vi bl.a. får mulighed for at give et fagligt løft til plejepersonalet. De yder den konkrete omsorg til de ældre hver eneste dag. Deres faglighed er krumtappen i en god og tryk ældrepleje.

Derfor er det også helt rigtigt, at vi med budgettet satser på velfærdsteknologi til at støtte ældreplejens ansatte og til gavn for et mere aktivt og værdigt ældreliv. Vi er glade for den brede opbakning både her fra salen og fra den nye regering, hvor man ser både velfærds- og vækstpotentiale i den nye teknologi.

Samtidig er vi glade for, at vi nu har sikret, at it får en central rolle i skolebørnenes hverdag. Fremover vil der være smartboards i alle klasselokaler. Det bringer på mange måder klasseundervisningen ind i det nye årtusind.

Næsten helt frem til underskrifterne skulle sættes på papiret, var alle partier med. Fra SF's side vil vi gerne takke vores kolleger og alle partier for det konstruktive samarbejde, der blev ydet ved forhandlingsbordet. Vi vil i den forbindelse gerne beklage, at Enhedslisten på falderebet måtte bakke ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

I vores optik blev resultatet en flot buket med mange initiativer dyrket i egen have. Men sandheden er naturligvis også, at et bredt samarbejde betyder, at ikke alle blomster i buketten er nogle, vi har valgt. Der er også blevet plads til et par blå kornblomster og en enkelt skattetidsel. Skattetidslen stikker, men den er til at leve med. Forhandlingernes udgangspunkt var en lettelse af dækningsafgiften på 100 mio. kr. Det var vi med til at forhandle ned til 20 mio. kr., så der blev flere penge til velfærd, og det er vi stolte af.

I budgettet lægges der samtidig op til en 2025-plan og en ambition om at effektivisere administrativt for ½ mia. kr. i årene frem. Vi bakker i SF op om ambitionen, men vi er ikke sikre på, at vi kan indfri ambitionen uden at skære i kerneydelsen eller sætte den gode styring af kommunen over styr. Vi er derfor tilfredse med, at den endelige beslutning først skal tages, når der er konkrete forslag på bordet til foråret.

Blandt de smukkere blomster er de nye muligheder for fysisk udfoldelse, vi har fået igennem i årets budgetaftale. Københavnerne vil opleve flere kunstgræsbaner, dansescene, vandlegeplads, flere nye idrætsanlæg, playspots, et nyt klatrecenter og en voksenlegeplads. Det gør det nemmere at leve et sundt og aktivt liv. Men vi er ikke i mål endnu. Derfor vil SF også fremover arbejde for flere steder i byen, der kan friste københavnerne til fysisk udfoldelse.

Kampen for at mindske CO₂-udslippet har i mange år været et hjertebarn for SF, og da himlen i sommer endnu en gang åbnede sig over København, blev det klart for os alle sammen, at klimaudfordringerne er noget, vi bliver nødt til at forholde os til nu. København skal gøres klar til et nyt klima med hyppigere skybrud.

Vi er derfor glade for, at budgettet tager klimaudfordringerne alvorligt. Men samtidig er det vigtigt at understrege, at de afsatte penge kun er første skridt på vejen. En ordentlig klimatilpasning, som rækker langt ind i fremtiden, er ikke klaret med årets investeringer. Vi kan magte opgaven nu, men hvis vi lukker øjnene og skyder problemerne foran os, så vil udfordringerne blive uoverkommelige i fremtiden. Derfor glæder det også SF, at den nye regering tager klimaudfordringerne alvorligt og tænker langsigtet. At kæde klimaet sammen med vækst, jobskabelse og innovation er den helt rigtige vej at gå.

København er verdens førende cykelby. Som SF'er er det en fornøjelse at se, hvor mange københavnere der hver dag vælger cyklen. Heldigvis er de fleste partier her på Rådhuset enige med os i, at det er et stort aktiv for København. Cykelstierne er derfor igen i år tilgodeset, og særlig glade er vi for de penge, der går til byens børn for at sikre skoleveje og gøre os til sikre trafikanter. Det er en mærkesag for SF.

Men hvis København også i fremtiden skal være verdens bedste cykelby, er vi nødt til at vælge, hvilken slags by vi vil være. I SF vil vi til enhver tid prioritere cyklisterne, det grønne, sundheden og motionen frem for biler og parkeringspladser. Det har vi også gjort i budgetforhandlingerne.

Som politiker i København bliver jeg umådelig stolt, når jeg ser København omtalt som verdens bedste by at bo i. Men samtidig ved jeg også godt, at vi har områder i byen, som ikke er verdens bedste. Det er områder, som er præget af utryghed, sociale problemer og skræmmende høj ledighed. I SF er vi glade for, at der med budgettet 2012 sættes ind for at skabe større lighed i byen og for at give vores udsatte områder et løft.

De boligsociale helhedsplaner er et centralt værktøj. De skal bruges til at få stolthed, tryghed, mangfoldighed og vækst i områder som Tingbjerg, Urbanplanen og Mjølnerparken. Det vil selvfølgelig i første række gavne beboerne i de berørte områder, men større lighed og bedre levevilkår vil også gavne København som helhed. I SF drømmer vi om et København, hvor det gode liv er for alle.

Selv om budgetbuketten ikke kun består af vores yndlingsblomster, er den alligevel samlet set en flot rød og grøn budgetbuket, som vi i SF er glade for at være med til at binde. Den indeholder nemlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

en lang række konkrete forbedringer for byens borgere. Vores by står over for mange udfordringer, men dette budget viser, at vi sammen har viljen til at løse dem til gavn for københavnernes.

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til SF's ordfører. Er der nogen, der ønsker ordet til Sisse Marie Welling, så kan Sisse Marie Welling blive her på talerstolen? Vi giver ordet til spørgsmål til Rikke Lauritzen.

Rikke Lauritzen (Ø): Tak for det. Jeg er helt enig med SF's ordfører i, at det var rigtig, rigtig ærgerligt, at Enhedslisten ikke kunne være med i budgettet. Det havde vi gerne set, og det var et ønske hos os.

Jeg vil gerne spørge ind til en af de ting, der står i budgetteksten, som handler om privat pasning. Der står, at privat pasning og kommunal pasning skal være ligestillet. Kan ordføreren sige noget om, hvad det er man har tænkt sig fra budgetpartierne side og i hvert fald fra SF's side, hvad det betyder?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der andre, der ønsker at stille spørgsmål til SF's budgetordfører? Vi tager tre ad gangen. Hvis der ikke er flere, så går vi ud fra, medmindre Rikke Lauritzen vil følge op med et yderligere spørgsmål... Så giver vi ordet til Sisse Marie Welling for besvarelse.

Sisse Marie Welling (F): Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at SF hellere ser offentlig pasning end privat pasning, men i den situation, som vi har lige nu, hvor det har været så svært at finde pladser til de børn, der er i København, kan privat pasning være en nødløsning. Men jeg vil opfordre til, at du stiller spørgsmålet igen, når børneområdet kommer på, for jeg er sikker på, at vores børneordfører meget gerne vil gå i dybden med det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet til SF's budgetordfører. Derfor går vi videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Enhedslistens budgetordfører. Det er borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: Enhedslisten er ikke med i aftalen om budgettet for 2012. Det ærgrer vi os over, fordi der er mange gode elementer i aftalen, fordi det kunne have været anderledes.

Jeg vil starte med at kvittere for en proces, som vi kan nikke genkendende til, når overborgmesteren beskriver den som åben og med mulighed for at have indflydelse for alle, også selv om man måtte forlade bordet. Også derfor ærgrer det os. Det kunne have været anderledes. Og man vil også kunne se, at vi deler mange af de konkrete forslag, i de afstemninger, der kommer, idet vi stemmer for rigtig mange, rigtig, rigtig mange af de ting, der ligger i budgetaftalen.

Desværre var det helt afgørende for Socialdemokraterne i København at sænke skatten på de private firmaers domiciler, dækningsafgiften, som jo primært rammer de store firmaer med hovedsæde i byen. Man gjorde det til et ultimativt krav, at vi skulle sige ja til en sænkning af dækningsafgiften. Der var ikke noget at forhandle om, det var ikke til debat, og Enhedslisten røg derefter ud af forhandlingerne.

Når vi siger nej til at sænke selskabsskatten i år, så skyldes det to ting.

For det første, at pengene kan bruges bedre. Vi kan f.eks. undlade at nedlægge op mod 70 lærerstillinger, 68-69 mener jeg er det korrekte tal. Det er jo også en konsekvens af budgetforliget, at der nedlægges op mod 70 lærerstillinger i byen.

For det andet, fordi sænkningen af dækningsafgiften for os at se er udtryk for en meget gammel-dags måde at tænke vækst og udvikling på. Det er en tankegang, vi kunne sige, at man vel nærmest har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

adopteret fra Dansk Industri, og som handler om at kigge på omkostningerne for virksomhederne rent. Og herregud, hvis det er de rene omkostninger, Socialdemokraterne for alvor vil sænke, så er der altså lang vej endnu, før København for alvor kan konkurrere, men vejen dertil vil til gengæld have voldsomme konsekvenser for københavnernes og den velfærd, man oplever i byen.

I Enhedslisten vil vi godt understrege og slå til lyd for, at der også er andre veje, for vækst og udvikling i København, en moderne storby, forudsætter ikke lav løn og lav skat. Det var heller ikke det, der var budskabet i den ganske udmærkede erhvervspolitiske strategi, vi i Borgerrepræsentationen sidste år diskuterede og vel også vedtog under navnet Københavnerfortællingen. Her var det nemlig livskvalitet, uddannelsesniveau, der var i fokus, ikke lavere dækningsafgift.

En veluddannet befolkning er nødvendig, ikke blot til vidensarbejde og innovation, men også til konkret fremstilling af produkter og design. Det koster penge. Vi har brug for et endnu bedre uddannelsessystem, et skolesystem, der i langt højere grad end i dag samler alle københavnske unge op, og det er ikke gratis. Livskvalitet, at byen er god at bo og leve i, er i dag også et helt afgørende parameter for, om virksomheder, udenlandske og danske, ønsker at flytte til byen, langt vigtigere end dækningsafgiftens størrelse.

Derfor er investeringer i velfærd, i ordentlige daginstitutioner, skoler, hjemmepleje og ældreboliger i sig selv centralt for udviklingen i København. Det samme er hjælp til hjemløse og andre udsatte, anstændige forhold for mennesker med handicap og psykisk syge. Det kræver bl.a. de midler, som selskabsskat, dækningsafgift og grundskyld giver til kommunekassen.

Hvis man vil gøre vilkårene for københavnernes og for erhvervslivet lettere, så har vi et helt konkret forslag, vi stiller i forbindelse med budgettet, og det er at afskaffe lukkeugerne i byens daginstitutioner. Det vil hjælpe de københavnske familier, men også i høj grad give den fleksibilitet, som erhvervslivet efterspørger gang på gang.

For Enhedslisten er vejen til vækst og udvikling også grøn. Vi vil investere målrettet i grøn teknologi og i grønne brancher. I stedet for, undskyld jeg siger det, ret blindt at hælde penge ud, som reelt kun giver nogen form for effekt i de største firmaer med de største bygninger, så skal vi målrette støtten til de erhverv, der kan producere grønt og bæredygtigt.

Det er, fordi man ikke kan se den politik, der føres herinde, isoleret fra den jord, vi bor på, som grundlæggende ikke kan tåle alt for meget rovdrift på de fælles ressourcer, slet ikke, hvis verdens milliarder af fattige skal have en chance for at gå mætte i seng hver dag, få en uddannelse og et liv, der varer lige så længe som vores, så har vi også et ansvar for, hvad det er for en vækst, vi promoverer og prøver at få.

Vi finder det grundlæggende mærkeligt, at man med budgetaftalen, og det er så Socialdemokraterne igen, hellere vil pantsætte definitionen, som man jo gør, på, hvordan der skabes vækst og udvikling, hos den borgerlige lobbyorganisation Dansk Industri, frem for sammen med os andre, Enhedslisten, SF, de andre dele af arbejderbevægelsen i København, selv at definere, selv at udvikle vores egen strategi, der peger frem og virker.

Et andet element i forliget, som også undrer os, og som vi gerne hører nogle kommentarer til, er afsnittet om administration, og hvordan der nu skal laves en strategi for at spare 500 mio. kr. på ganske få år. Vi vil undlade at stemme til det afsnit, ikke fordi vi er imod at spare på administration, det er vi løbende med til i udvalgene, i budgetaftaler osv., men fordi det er ret uklart, hvordan man forestiller sig, at der på ganske få år skal kunne spares 500 mio. kr. på administrationen. Vi går ud fra som givet, vi har ikke hørt andet, og regner ikke med at høre andet, at det skal ske uden serviceforringelser. Her mangler vi foreløbig dokumentation for, at det kan lade sig gøre.

Vi synes, det måske er en lidt omvendt måde og risikerer at blive en kedelig måde at gøre tingene på, altså at vedtage et måltal uden at vide, hvordan vejen derhen er. Man risikerer at gøre besparelsen til et mål i sig selv, når målet er at fjerne overflødig administration.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Vi har bemærket SF's udmelding på det punkt, og den deler vi. Vi ser frem til forhandlingerne her i foråret frem mod budgetforhandlingerne næste år omkring den her strategi.

Der er som sagt rigtig mange ting i budgettet, som Enhedslisten kan støtte. Vi vil også stemme for de af forligspartiernes forslag, som vi kan gå ind for, også selv om vi ikke er medforslagsstillere til dem. På en del områder stiller vi også forslag til en anden prioritering af tingene. Vi vil gerne skrue lidt ned for nogle af de smarte ting og lidt op for keredriften.

På børneområdet vil vi som nævnt ikke forringe arbejdsforholdene og nedlægge lærerstillinger. Vi vil gerne investere i at sikre tosprogede elever bedre sprogkundskaber ved at genindføre modersmålsundervisning. På det sociale område vil vi lave en forstærket indsats over for psykisk syge mennesker i de udsatte boligområder, sikre, at det pres, som flere børn og dermed flere udsatte børn giver, faktisk kan løftes. På handicapområdet har vi forslag om, at den budgetmodel, som jeg gerne vil kvittere for er inde i budgettet, ikke bare bliver et oplæg til budgetforhandlingerne, men også bliver en automatisk regulering.

Og så har vi et lille forslag til, som det både ærgrer os og undrer os ikke er kommet med, og det drejer sig om, at det ganske pænt promoverede forslag om at flytte de mest udsatte borgere fra beskæftigelsesforvaltningen til socialforvaltningen, så de undgår meningsløse samtaler og kan få en social helhedsindsats, som vi ved koster penge, ikke er kommet med i budgetaftalen.

Eftersom beskæftigelsesborgmesteren er syg, så vil jeg vente med at spørge ind til det til en anden gang, men det vil vi spørge ind til.

Vi stiller vores forslag vel vidende, at de bliver stemt ned af alle jer andre. Derfor vil vi også stemme for de af forligspartiernes forslag, som vi støtter, selv om vi ikke er medforslagsstillere.

Jep, det var det, og jeg kan se, at der allerede er spørgsmål.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Enhedslistens budgetordfører. Der har tegnet sig tre, og de får ordet nu for at stille spørgsmål til Enhedslistens budgetordfører, og så svarer ordføreren derefter. Den første er Jesper Christensen, værsgo.

Jesper Christensen (A): Det er i relation til skattespørgsmålet. Må jeg ikke spørge Enhedslistens budgetordfører, om det ikke er korrekt, at netop dækningsbidraget i København er ganske højt, og at personskatten i København stadig væk, også efter afstemningerne i dag, ligger som noget af det laveste.

Også gerne en bemærkning om, hvordan borgmesteren ser på KL-aftalen og solidaritet i forhold til at overholde den samlede skatteaftale på baggrund af denne.

Rasmus Jarlov (C): Det må være en underlig fornemmelse for Enhedslisten at konstatere, at man er det næststørste parti i København til folketingsvalget og også i meningsmålingerne ligger til at være lige så store som SF. Alligevel har man ikke nogen som helst indflydelse hverken i Folketinget eller her i Borgerrepræsentationen, hvor man bliver sat til side og sat over i et hjørne og ikke får noget igennem i forhandlinger. I Folketinget bliver der ført blå politik med De Radikale ved roret, og her i Borgerrepræsentationen bliver der gennemført bl.a. skattelettelser.

Hvad vil Enhedslisten gøre for at komme tilbage på banen og sørge for at få noget indflydelse for de mange mandater, man har? Vil man fortsætte med at føre socialistisk politik, som der står i Enhedslistens partiprogram, eller vil man rent faktisk gå ind og søge noget indflydelse? Jeg tror, der er mange, der har stemt på Enhedslisten, der gerne vil have svar på det spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Man skal ikke trykke på nogen knapper, man får simpelt hen serveret ordet direkte af Flemming Dubgaard, når man har tegnet sig. Så I bedes holde fingrene fra alle de fine knapper dernede og så bare se på jeres mikrofon. Når den lyser, så er der hul igennem.

Den næste taler er Ikram Sarwar, der har spørgsmål til ordføreren, værsgo.

Ikram Sarwar (A): Jeg vil gerne spørge ordføreren fra Enhedslisten, om det ikke gør indtryk, at der er en task force, der har anbefalet nogle ting, så vi kan blive lidt mere attraktive som by i forhold til erhvervslivet. Det skaber jo arbejdspladser, det skaber jo de her manglende praktikpladser, som Enhedslisten også er enig i, at vi skal have skabt. Så jeg vil gerne spørge Enhedslistens ordfører, om det ikke gør indtryk, at der er nogle anbefalinger fra eksperter, som man skal følge.

Og så vil jeg gerne følge op med, at jeg godt er klar over, at Enhedslisten ikke vil have, at man overholder aftalen mellem KL og staten, men er det ikke bekymrende, hvis vi ikke er solidariske i forhold til mange andre kommuner i Danmark, som er nødsaget til at løfte indkomstskatten, så vi samlet kan overholde aftalen?

Og så vil jeg også høre ordførerens personlige holdning til, at vi har lempet skatten. Synes ordføreren også selv isoleret set, at det her er en god ide, og er ikke blevet presset af baglandet til at acceptere at gå imod et forlig?

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg vil tage de to socialdemokratiske ordføreren i én klump. Det var nogenlunde det samme tema, tør jeg vel godt sige.

For det første kan jeg sige, at ordføreren deler fuldstændig partiets opfattelse af, hvad der er god erhvervs politik, og hvad det er vi i en moderne by som København skal satse på. Og det er ikke lavere løn, lavere skat, fordi hvis vi konkurrerer på de parametre, så er der så lang vej at gå, før man konkurrerer med andre storbyer, ikke bare i Europa, men også uden for Europa, at konsekvenserne for den københavnske velfærd bliver ualmindelig voldsomme.

Derfor er man nødt til at tænke i andre baner. Og jeg synes, for nu at sige det, som det er, at det er en lille smule bekymrende at høre Socialdemokraterne herinde være de fremmeste bannerførere for, at det er sænkningen af erhvervslivets rammeomkostninger, der er den vigtigste parameter i en by som København, særligt når man tænker på, hvor meget den Københavnerfortælling sidste år fyldte i argumentationen fra overborgmesteren og fra Socialdemokraterne. Her står der ikke et ord om dækningsafgifter, her står der en hel del om noget, som jeg har lagt meget vægt på, som Enhedslisten lægger meget vægt på, nemlig at det er livskvaliteten, der er en af de vigtigste rammeforudsætninger, en af de vigtigste parametre for, hvordan vi får virksomheder til at lokalisere sig her i byen.

Jeg er enig i, at den københavnske personskat er ganske lav, og at dækningsafgiften ligger på det maksimale. At den københavnske personskat er ganske lav, har vi sådan set ikke noget imod, hvis der ellers er penge nok i kassen, fordi kommuneskatten jo som bekendt ikke er progressiv, men er en fast procentsats, og det vil sige, at den har social slagside.

Hvis man ville sænke skatten og i et scenarie med penge nok, så er det ikke noget, vi er imod. Så ville vi sige rent ud, at så er der andre omkostninger. Det kan være personskatterne, det kan være daginstitutionstaksterne, det kan være prisen for ældreplejen, vi meget hellere så, at man begyndte at kigge på, hvis man skulle sige, at vi har behov for at gøre livet billigere for københavnerne, og vi har penge nok til den fælles velfærd, som er nødvendig.

I forhold til solidariteten, i forhold til KL, har vi hørt, at det, der manglede, var 100 mio. Så kan man sige, om så 20 er nok eller ej, kan man så diskutere. Jeg mener helt grundlæggende, at i stedet burde man med de andre kommuner i KL gå til den nye regering, som før den blev valgt havde en ganske klar holdning om, at de her sanktioner var alt for hårde, alt for skrappe, alt for stramme, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

prøve at påvirke den regering til, at de stramme sanktioner, som er lagt, ikke bliver til noget, at de bliver erstattet af muligvis andre budgetlovgivninger uden den form for sanktioner.

Jeg vil derfor tillade mig at understrege, at det, vi synes er problematisk, er ikke, at man får erhvervsfolk til at sige, hvad erhvervslivet gerne vil have. Ikram Sarwar vil kunne se på afstemningerne, at mange af de konkrete forslag om at samle sagsbehandlingen i én indgang eller hvor lang tid sagsbehandlingen må tage, synes vi er ganske fornuftige. Men når man beder erhvervsledere sige, hvad vil I gerne have, og så får et ikke overraskende svar, der hedder, vi vil gerne betale noget mindre i skat, så behøver man ikke at følge det.

Det, der måske undrer os lidt, er, at Socialdemokraterne pantsætter deres politiske holdninger til, hvordan man skaber vækst, hos en række erhvervsledere. Det er mig bekendt imod den politiske tradition, arbejderbevægelsen har haft i mange år, nemlig at det ikke er lav løn, det ikke er lave rammeomkostninger, vi konkurrerer på. Det er arbejdets kvalitet, og det er, tør jeg tilføje, for en by som København den livskvalitet, der er i byen.

Til Rasmus Jarlov relativt kort – nu er det jo ikke Folketingets åbning, jeg ved, det ærgrer Rasmus Jarlov, at han ikke kan sidde derinde i stedet for her, sådan er livet – vil jeg bare lige sige, at det gode ved Københavns Borgerrepræsentation er, at vi ikke behøver De Radikale, hvis man politisk ønsker det. Man behøver ikke at føre blå politik herinde, hvis man ikke ønsker det. Det er et politisk valg, og det er jo så op til vælgerne, til københavnernes, hvordan de sammensætter Borgerrepræsentationen, hvad for nogle signaler de giver, og hvordan man så fortolker dem herinde, når man laver den daglige politik.

I Enhedslisten går vi efter indflydelse. Derfor deltog vi også og accepterede det forhandlingsforløb, der har været, hvor vi nu også mener, at vi kan se vores småbitte lillefingerstryk enkelte steder. Det glæder vi os over, det vil man også kunne se ved afstemningerne. Vi søger indflydelse i udvalgsarbejdet, som jo er administrerende udvalg i modsætning til Folketinget, som har rådgivende udvalg. Der søger vi også konstant og konkret indflydelse.

Men jeg er da enig i, at det er da, tror jeg, for mange københavnere lidt mærkeligt, at nogle af de andre, eller måske det største parti herinde, kigger mere til højre end til venstre, når det gælder budgetforligene. Det er jeg sikker på, at københavnernes vil vide at tage stilling til ved næste kommunevalg.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak. Jeg åbner for den næste spørgerunde. Der er selvfølgelig mulighed for, at man kan indtegne sig også under den næste. Det er korte bemærkninger, og man skal ikke trykke på nogen knapper. Det er først Lars Aslan Rasmussen, værsgo

Lars Aslan Rasmussen (A): Jeg vil lade være med at spørge om skat, men spørge om noget andet, om socialpolitik, som jeg går ud fra interesserer socialborgmesteren. Der vil jeg gerne spørge, hvis man ser på det socialpolitiske, om borgmesteren mener, at man der har kigget til højre, eller om han ikke også kan bekræfte, at det er et af de bedre budgetter på det sociale område, vi har set, i nogle år i hvert fald.

Ikram Sarwar (A): Lad mig så spørge ordføreren på en anden måde: Hvornår gik det op for Enhedslisten, at man ikke var med i et forlig? Var det, mens man sad til mødet om aftalen, eller var det i virkeligheden efter et møde med sit bagland, som gjorde, at man blev presset til at sige, at det her kan vi ikke acceptere? Fordi, som borgmesteren også korrekt siger, der er rigtig mange gode elementer i budgettet, og det ærgrer mig også personligt, at Enhedslisten står udenfor. Så kan ordføreren komme nærmere ind på det? Tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Peter Thiele (F): Det glæder mig at høre, at Enhedslisten går efter indflydelse. Det er jo også derfor, vi gang på gang har bedt om, at Enhedslisten deltager, og har ønsket, at de deltog i dette budget.

Jeg bliver nok nødt til at spørge, hvad det er for en grænse, Enhedslisten stiller, for, hvornår de kan deltage i et budget. Er det sådan, at ud af et budget, der tilfører 2,4 mia. til anlæg, altså til at bygge skoler, til at bygge daginstitutioner, til at renovere vores anlæg, og 670 mio. til service, altså til kernevelfærd, synes man, at de 20 mio. til skattelettelse er en for stor, ja skattelettelse at sluge for Enhedslisten? Hvor er det så, grænsen går? Er det ved de samme procenter og promiller, som skattelettelsen er, eller hvor er det? Hvis ordføreren kunne svare på det.

Borgmester Mikkel Warming: Til Lars Aslan Rasmussen: Jeg har ikke været ude og hænge i gardinerne og sige, at dette var et katastrofebudget på det sociale område, for det er det ikke. Det er et ganske udmærket budget. Jeg vil nok sige, at havde vi været med, havde der muligvis været et lillefin-graftryk, så det var blevet en lille bitte smule bedre, f.eks. at den flytning af matchgruppe 3-mennesker, 1.000 mennesker, der i dag sidder fast i nogle meningsløse samtaler i beskæftigelsesforvaltningen, var kommet med over, og at der muligvis var kommet lidt mere til udsatte børn. Det var nogle af de ting, vi havde med den søndag, hvor vi så røg ud af forhandlingerne. Men det var ikke de store beløb, det skal jeg blankt erkende, vi havde ønsket os ekstra for at kunne se en fornuftig fordeling mellem områderne.

Og derfor, som jeg startede med at sige, har Lars Aslan heller ikke set mig eller Enhedslisten være ude og skælde ud over det sociale budget, fordi det mener vi ikke der er grund til.

Ikram Sarwar prøver at lave sådan lidt myte, historiefortælling om, at det var det onde, onde gammelkommunistiske, halvautonome, nej helautonome bagland i Enhedslisten, der var de virkelige skurke, der binder de ellers fornuftige parlamentariske repræsentanter osv. osv. osv.

Se, der hvor jeg tror, det gik op for mig, at det her ville blive meget svært, var, da vi, og nu skal man passe på med at referere fra lukkede møder, så det bliver lidt svært, men hvad man selv tænkte indvendig, kan jeg vel dog nok tillade mig at sige, nemlig da overborgmesteren præsenterede et ultimatum, der ikke var til forhandling, om, at disse dækningsafgiftslettelse var forudsætningen for at forhandle videre, fordi vi havde tilkendegivet i flere dage under forhandlingerne, at det var mindst talt ikke noget, vi havde det godt med, sagt på jysk. Jeg tror, det var meget klart for alle i forhandlingerne, at en lettelse var ikke noget, vi i Enhedslisten ville gå med til.

Så er forskellen måske nok, eller det ved jeg ikke, om den er, men for os og måske andre partier herinde, at hos os er det vores valgte bagland, der bestemmer, og derfor går vi selvfølgelig ned, fortæller dem, diskuterer med vores bestyrelse, og så er det dem, der træffer beslutningen. Det kaldes partidemokrati.

I forhold til Peter Thiele, der spørger, hvor grænsen er, kunne jeg passende spørge den anden vej, eller det kan jeg ikke, men jeg gør det retorisk alligevel: Hvor er SF's grænse? Vi hørte SF's ordfører sige – uden at det er et beløb, jeg har hørt nævnt omkring forhandlingsbordet, vil jeg dog sige – at man havde forhandlet dækningsafgiftslettelsen ned fra 100 til 20 mio. kr. Jeg må forstå det sådan, at havde det været 100 mio., så havde det været SF's grænse. Det er jo også en promilledel af det store budget, så SF havde vel også en grænse for, hvad man ville gå med til. Det var da sådan, jeg måtte forstå det, der blev sagt; ellers så giver det ikke megen mening. Så alle partier har en grænse. Den kan ligge forskelligt. Det er vel derfor, at det er forskellige partier.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren for Enhedslisten. Er der flere, der ønsker et spørgsmål til ordføreren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så siger vi tak til borgmester Mikkel Warming og går videre i ordførerrækkefølgen, og den næste er den radikale ordfører, Kasper Johansen, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Kasper Johansen (B): Det Radikale Venstre havde to større ambitioner, før forhandlingerne gik i gang. For det første, at det blev en bred aftale, og det er det blevet, og det er vi meget tilfredse med. For det andet, at det naturligvis blev en aftale med radikale fingeraftryk inden for områderne børn og unge, vækst og mangfoldigheden. Det har vi næsten også fået.

Det er jo afgørende, at vi politikere på Rådhuset står sammen og tager ansvaret på os og sikrer de fremtidsudfordringer, vi har, for det er klart, at vi har et stort ansvar i København for at være en vækstmotor for resten af landet, og der kan vi og skal vi vise vejen.

Men vækst, som det også lige er blevet debatteret her, er jo ikke kun synonymt med nedsat dækningsafgift for erhvervsjendomme eller bedre service for de københavnske virksomheder. Vækst handler jo også om at skabe en by, som virksomhedernes medarbejdere ønsker at bo i. Det er vi meget bevidste om, og det er præcis også det fingeraftryk, vi synes, vi har været med til at sætte på den budgetaftale.

Foruden at der skal være en stærk vækst dagsorden og et temmelig markant afsæt for fremtidens beskæftigelsesindsats, ikke kun i København, men som inspiration for hele Danmark, så har vi været med til at sikre, at i årets budget er mulighederne for at skabe en omsorgsfuld børneby til stede. København er en storby, som i stigende grad tiltrækker og huser mange børnefamilier. Børnene er jo på den måde Københavns fremtid. Derfor er det meget vigtigt for os, at vi hvert eneste år, når vi laver budgetter, går ind og fastholder og udvikler den position.

Det ønske er vi jo bestemt ikke alene om, det ved vi godt. På tværs af partierne ønsker vi jo alle sammen at fokusere på den kvalitet, som vi ønsker at levere til vores børnefamilier. Vi skal simpelt hen investere i børnene, så det bliver endnu mere attraktivt at være barn og børnefamilie i København. Vi skal være en omsorgsfuld børneby, ikke kun fordi det er radikalt hjerteblod, men fordi det er en forudsætning for, at København lykkes i forhold til arbejds-, familie- og erhvervsliv.

Det gode københavnerliv skal derfor starte allerede når barnet er lille, og følgelig er det så en kommunal kerneydelse af rang. Det er jo heldigvis også en kerneydelse, som vejer meget tungt i årets budgetaftale. Først og fremmest er vi meget tilfredse med den over en halv milliard kroner, som vi skaber til nye daginstitutionspladser, og tilsvarende store beløb til skolerenoveringer og nye skoler. Læg dertil de tiltag, som ikke kan gøres op i halve og hele milliarder, men som alligevel flytter noget på den enkelte skole og for det enkelte barn. Det er alt fra smartboards og mere idræt til flere profilskoler og et styrket samarbejde mellem skole og kultur- og erhvervsliv.

Oprettelsen af en forskningsbaseret profilskole er endnu et tydeligt radikalt fingeraftryk. Skolen skal bygge på forsknings- og erfaringsbaseret pædagogik, faglighed og læring. Her skal det være muligt at afprøve nye pædagogiske metoder. Vi håber, at skolen bliver det faglige fyrtårn for alle byens skoler, og det skal sikre, at vi metodemæssigt hele tiden er helt skarpe på at klare de udfordringer, som vi fortsat står med.

Som sagt, forudsætningen for den omsorgsfulde børneby er, at vi har vækst til at komme i gang. Derfor er vi som sagt glade for aftalens fokus på København som en grøn og kreativ vækstby. Ønsket om vækst er jo hverken nyt eller banebrydende, men med de afsæt, der er kommet i år, skal det være nu, at vi måske kommer væk fra de flotte skåltaler og hen mod konkret handling.

Tak for det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til den radikale ordfører, og der er spørgsmål fra Rikke Lauritzen til ordføreren, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Nu kender jeg ordførerens store kærlighed til folkeskolen, og derfor vil jeg også godt spørge, om ordføreren ikke finder det en lille smule absurd, at de der gode tiltag, som vi alle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. oktober 2011**

sammen er enige om skal styrke fagligheden i folkeskolen, sådan set betales ved, at vi nedlægger op mod 70 lærerstillinger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket at stille spørgsmål, korte bemærkninger til den radikale ordfører, så vi giver Kasper Johansen mulighed for at svare på Rikke Lauritzens spørgsmål, værsgo.

Kasper Johansen (B): Det, man kan sige, er jo, at vi på børneområdet i en lang årrække har været igennem en stor budgetoprydning. Vi har været igennem en oprydning på hele området, og vi har også indtil sidste år været nødt til at finde besparelser langt hen ad vejen.

Vi kunne godt have armene højere op og sige, at vi fandt endnu flere penge til drift, end vi har gjort, men det, jeg synes er vigtigt, er, at vi i år faktisk har fået sat en bremseklods i. Der var ikke noget fakkeltog til Rådhuset i år, der var ikke nogen bannere, der hang ude foran, der har ikke været nogen og smide konfetti ned fra talerstolen. Vi er faktisk kommet rigtig langt i år og har kunnet se plus i regnskabet og ikke minus på børneområdet. Jeg synes, det er meget vigtigt at notere sig, at der sidste år blev vedtaget, og jeg ved, at ordføreren henviser til lærernes arbejdstidsaftale, og det er en præmis, vi må tage med, og så må vi kigge fremadrettet.

Vi ønsker jo alle sammen mange ting og flere ting, og der er da også nogle ting, vi ikke har fået med i det her budget. Men jeg synes stadig væk, der er grund til at sige, at de ting, vi faktisk har fået igennem, er noget, der faktisk kan flytte noget.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har Rikke Lauritzen bedt om et spørgsmål igen, en kort bemærkning, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Det er rigtigt, at der ikke var de store fakkeloptog, og jeg er helt enig i, at det var dejligt, at man ikke skulle sidde og finde 350 mio. i år på børneområdet.

Men det, jeg sådan set mente lidt med mit spørgsmål, var, om ordføreren synes, det er den rigtige prioritering, at man udskifter op mod 70 lærere mod at få de tiltag, som Faglighedsudvalget har anbefalet, altså om den radikale ordfører mener, at det er den rigtige prioritering, at man laver de her meget forskellige tiltag mod at fyre, nedlægge 70 stillinger.

Kasper Johansen (B): Jeg vil først og fremmest sige, at der jo ikke er nogen, der bliver fyret. Det er fuldstændig rigtigt, at der er et stigende børnetal, og at man godt kan pege på, at antallet af lærere ikke helt følger med de økonomiske rammer, vi har.

Jeg synes jo, at prioriteringerne er rigtige, vi er med i budgettet. Det er da klart, at man kan pege på nogle enkeltdele og sige, at det ikke er groet – SF's ordfører havde en meget fin tale og snakkede om blomster og baghaver og sådan nogle ting, der er da nogle ting. Jeg synes faktisk, det er meget vigtigt at sige, at det løft, der sker inden for efteruddannelse, og de ting faktisk er ret afgørende.

Det er også for os ret afgørende med nogle af de omprioriteringer, der bliver lavet og har været lavet hen over foråret, i forhold til inklusion og i forhold til hele specialområdet. Altså med de rammer, vi har, mener jeg faktisk, at vi i det her udvalg er på rette spor med de prioriteringer, vi laver, ja.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til den radikale ordfører, vi går videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Venstres budgetordfører, som er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Venstre er rigtig glad for at være med i den her aftale, og vi vil også gerne som andre rose overborgmesteren for et rigtig godt forløb i år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Vi havde en masse ønsker, som vi prioriterede, og en masse primærønsker til det her budget. Da vi sad der den sidste dag, kunne vi konstatere, at selv om vi ikke havde fået alle ønsker opfyldt, så var der dog rigtig meget, der pegede i den helt rigtige retning, så derfor havde vi ingen problemer med at være med i dette års budget.

Først og fremmest fik vi gjort det nemmere og en lillebitte bitte smule billigere at være erhvervsdrivende i København. Det er nødvendigt for at få skabt vækst, for at få skabt arbejdspladser, og det er også et godt signal at sende, at vi nu langt om længe tager fat på at få sænket de forskellige skatter, der er lagt på virksomhederne i København. Det er et lille skridt i den rigtige retning, og jeg håber, at vi kan arbejde videre med det i de kommende år.

Derfor, når man nu snakker om vækst og arbejdspladser, var det også rigtig glædeligt for os, at vi fik Filmfonden med. Filmfonden kan være med til at give et løft til filmproduktionen og til producenterne både i Danmark og i udlandet, få tiltrukket en masse filmproduktioner til København, som kan give ekstra vækst og ekstra arbejdspladser til de mange sideled, der er, når man skal producere en film. Samtidig selvfølgelig også få skabt en masse ekstra liv i byen på hotellerne, på restauranterne osv. Og sidst, men ikke mindst, selvfølgelig også få promoveret København som en smuk og dejlig by, som man også har lyst til at besøge, når man har set en film, der er optaget i og omkring København og i hovedstadsregionen i øvrigt.

Og så fik vi endelig hul på bylden i forhold til byggeri af nye idrætsanlæg og fik også den sidste del af renoveringen sat ind i budgettet, så vi kunne få gjort den sidste del af renoveringen færdig på idrætsområdet.

I Venstre glæder vi os over alle de ting, der er med, de to nye idrætshaller, klatrehallen på Refshaleøen, en dansescene, kunstgræsbaner, lysanlægget i Tingbjerg, og at man nu også får kigget på, hvad der skal ske i og omkring Valby Idrætspark.

Alle de her ting og rigtig mange andre af de ting, der er med her, var alle sammen nogle, der var nødvendige, og vi har også store forhåbninger til, at det her fortsætter i de kommende budgetår, at de her gode takter ikke bare var et engangsskrald, men at de også vil komme til at figurere i andre former i de kommende budgetår.

Noget andet, som vi selvfølgelig også har glædet os over, nogle måske lidt mindre sager, men jo ikke mindre væsentlige sager, er, at vi også fik afsat penge til at øge åbningstiderne ude i vores idrætsanlæg, at vi har kunnet øge åbningstiderne i svømmehallerne, at vi har givet ekstra penge til Team Copenhagen, at vi har fundet penge til en ungdomskulturpulje fortsat, at teaterinitiativet C:NTACT også får nogle penge, og at der kommer penge til at gøre restaureringen af lofterne på Thorvaldsens Museum færdig.

Fokus på en øget faglighed i folkeskolen, fokus på, at vi har en god og effektiv og slankere administration i Københavns Kommune, fokus på de kreative klynger og fokus på det sociale område har også været afgørende årsager til, at Venstre er med i den her aftale, og at vi i dag står og faktisk er ret god tilfredse med den, som den ser ud.

Men træerne skal jo heller ikke vokse ind i himlen. Det ville jo være kedeligt, hvis vi var glade for alt, og der er selvfølgelig desværre noget, der ikke er blevet prioriteret. Noget af det, som irriterer mig mest, der ikke blev prioriteret i denne her budgetaftale, er Hovedbiblioteket, at man ikke fik fundet penge til at fortsætte den meget, meget tiltrængte modernisering af Hovedbiblioteket, også selv om det er skrevet ind som en tekst, at der så dog stadig væk ikke er fundet penge til at komme videre med renoveringen der.

Apropos renovering er det selvfølgelig også rigtig ærgerligt, at der bortset fra til lidt energirenovering og de sidste 50 mio., vi manglede på idrætsområdet, ikke er afsat en øre til renovering af og genopretning af vores bygninger. De trænger så meget, så det var noget af det, vi virkelig, virkelig savnede. Men vi har også en forventning om, at det er noget, der kommer næste år. Behovet er i hvert

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

fald ikke blevet mindre, så det håber vi også, at folk tager med på deres huskelister, når vi går i gang med budgetforhandlingerne om et halvt års tid.

Men endnu en gang tak til overborgmesteren og de andre partier for et godt, åbent og konstruktivt forløb. Vi ser frem til at se alle de her gode ting implementeret i det kommende budgetår.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren, der bedes blive oppe på talerstolen, der er nemlig en, der har tegnet sig for at stille spørgsmål til ordføreren, og det er Rikke Lauritzen for en kort bemærkning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Ja, det er mig igen.

Jeg vil egentlig godt stille Venstres ordfører lidt det samme spørgsmål, som jeg tidligere stillede til SF's ordfører. Ordføreren for SF kunne ikke rigtig svare og henviste til sin børneordfører, så jeg håber, at Venstres budgetordfører måske kan give et svar på, hvad Venstre har tænkt med denne her del af budgetteksten.

Det handler om privat pasning, og det handler specifikt om den linje, hvor der står, at privat pasning og kommunal pasning skal være ligestillet. Så hvis jeg uddyber mit spørgsmål lidt: Hvad er det for pasningsformer, Venstre tænker, der skal være ligestillet? For én ting er, at det er de private pasningsordninger i hjemmet, hvor man passer eget barn osv., men har budgetpartierne også tænkt, at man i højere grad vil se private daginstitutioner i Københavns Kommune?

Borgmester **Anne Vang**: Jeg vil gerne formulere det således, om Venstre måske ikke har tænkt ganske, som der står i budgetaftalen, at det, der skal være ligestillet, er muligheden for at få dispensation, hvilket ganske tydeligt fremgår af lovgivningen, nemlig at private og kommunale institutioner skal være ligestillet omkring dispensationsmuligheden. Jeg vil høre Venstre, om det ikke formodentlig kunne være det, Venstre havde tænkt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Sådan kan man jo altid hjælpe hinanden som kolleger. Det er tilladt efter forretningsordenen. Der er ikke flere, der har tegnet sig for at stille spørgsmål til Venstres ordfører. Derfor giver vi ordet for besvarelse af de to spørgsmål.

Borgmester **Pia Allerslev**: Det, Pia mener, er ... jeg er selvfølgelig enig med borgmester Anne Vang i den del, der handler om, at man skal kunne få dispensation på det her område. Noget af det, som har irriteret os rigtig, rigtig meget, når vi har set på, at der mangler daginstitutionspladser rundt omkring i byen, er jo, at det har været så vanskeligt at få lov til at etablere private daginstitutioner. Det er noget af det, som vi har prøvet at hjælpe desperate, initiativrige borgere til faktisk at få lov til at gøre.

Med denne her del af aftalen har det været fint for os, at den er kommet med ind, at den er blevet beskrevet på denne her måde, samtidig med at alle de andre muligheder, der er for privat pasning i hjemmene osv., selvfølgelig stadig væk er væsentlige.

Men det handler om, at man får den her dispensationsmulighed, det handler om, at vi ikke, slet, slet ikke, når vi er i en situation, som vi er i i dag, hvor vi mangler institutionspladser, skal begynde at stille fuldstændig rigide regler op i forhold til private, initiativrige mennesker, der også gerne vil bidrage på det private dagpasningsområde.

Var det rigtigt svaret, Anne?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har tegnet sig for spørgsmål til Venstres ordfører. Vi siger tak til borgmester Pia Allerslev og går videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Mange tak.

Jeg tror, at jeg vil starte med at sige, at det, Dansk Folkeparti ønsker i den situation, der jo er rent flertalsmæssigt her i Borgerrepræsentationen, er at være et konstruktivt, samarbejdende parti, at kan vi få indflydelse på politikken, situationen taget i betragtning, så vil I også se et Dansk Folkeparti, der målrettet er arbejdsomt og forsøger at få så mange elementer af vores politik med i en budgetaftale.

Jeg må sige, at vi er tilfredse. Jeg er rigtig glad for, at man, når man siger, man vil de brede forlig, så også gør det. Fordi der er ikke noget, der er nemmere end bare at sige, at man vil de brede forlig, men det kræver, at der er to parter, der rækker hånden ud og også kan finde de fælles løsninger, der skal til for at kunne lave brede forlig.

Der må jeg indrømme, at vores overborgmester skal have den ros, at det er lykkedes at favne bredt i forbindelse med det budgetforlig, som nu bliver vedtaget her i aften. Tusind tak for det, fordi det er faktisk med til at give et godt politisk klima i en stor kommune som København, at man kan favne så bredt, at man stort set har alle partier med.

Jeg er selvfølgelig også meget tilfreds med, når det nu ikke er alle partier, at det så var Enhedslisten og deres tilsyneladende manglende erhvervsvenlige indstilling, der gjorde, at de valgte at forlade forhandlingerne, og måske ikke så meget på grund af de andre gode ting, som var blevet forhandlet ind i selve budgettet.

Det, som Dansk Folkeparti specielt har sat meget pris på, er selvfølgelig, at der bliver kigget fremadrettet på at få nedbragt administrationsomkostningerne, det at Københavns Kommune er for dyr at drive, at der nu endnu en gang bliver taget hul på den diskussion og mere forpligtende få nedbragt de mange udgifter.

Det, som specielt, synes jeg, er det gode ved den nye overborgmester, vi har fået, er den her meget positive indstilling, at vi er nødt til at have et godt erhvervsklima, vi er nødt til at have en hurtig sagsbehandling, vi er nødt til at have én indgang til kommunen, vi er nødt til i det hele taget at strække hånden ud for at få skaffet de arbejdspladser, som København har brug for, specielt nu, men også i fremtiden i forhold til at kunne tiltrække erhvervsliv og virksomheder. Den indstilling er en, som Dansk Folkeparti om nogen har omkring hjertet, for hvis ikke man har gode virksomheder, der kan skaffe arbejdspladser, så kan det gå lidt trangt med også at sørge for, at vi har de penge, der skal til for at drive en god kommune med en høj service.

Noget af det, som vi selvfølgelig savner lidt i aftalen, der er selvfølgelig nogle ting, vi ikke har fået med, er hele fokuset omkring det med idrætsklublivet, som har været lidt forsømt. Det synes vi burde have været med og haft mere fokus.

Udbygningen af sundhedshusene er et ønske, som Dansk Folkeparti ønsker at prioritere meget højt, og der er vi kede af, at det ikke helt er sket i den hast, som vi gerne så det. Til gengæld har vi jo fået direkte på Dansk Folkepartis opfordring de her fire sundhedsklinikker, som er kommet ind nu som ikke en afløser for sundhedshusene, men dog som noget, der kan etableres her og nu. Og så er målet, at vi får flere sundhedshuse i København, således at vi får dækket alle bydelene.

En ting, som vi også har sat pris på, er, at vores medarbejdere kan førstehjælp, og der er også kommet ind det her med, at der skal mere fokus på førstehjælp i forhold til vores personale, specielt der, hvor man har med mennesker at gøre, og at det jo sagtens vil kunne håndteres eller undervises fra Københavns Brandvæsens side.

Vi er også glade for, at Kødbyen er blevet drøftet, og at der forhåbentlig findes en model for, hvordan vi kan arbejde videre med den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Vi er også glade for, og det er måske mere af politisk karakter, at man faktisk i den her budgetaftale er positivt indstillet på at arbejde mere med de her offentligt-private samarbejder, som også er blevet skrevet ind som en hensigtserklæring. Det er vi meget, meget tilfredse med.

Det, som har været hele hovedkernen i budgetaftalen, er jo den her håndtering af de rigtig mange børn, vi har i kommunen. Der er det altså også tilfredsstillende fra vores side, at der bliver etableret de tilstrækkelige pladser i daginstitutionerne, der skal bruges, at vi får etableret fem ekstra skolespor.

At der så desværre også kommer et pres på klubpladserne, har vi forsøgt at bringe op. Man kan sige, vi håndterer det nok i 2012, men der kommer udfordringer i fremtiden, og der vil jeg bare gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti faktisk synes, at det er et problem, hvis der ikke er klubpladser til vores ældste børn. Så det er i hvert fald en af de ting, vi fortsat vil kæmpe for at få ind, måske næste gang, der skal forhandles budget.

Hvis vi kigger lidt på kulturområdet, så var det jo et ønske hos os at få kigget lidt på Hovedbiblioteket, men det er dog skrevet ind, at vi skal kigge på det i 2013, så det håber vi på lykkes.

Med hensyn til vores ønske om et par idrætshaller kan jeg i hvert fald sige, at jeg er glad for, at der nu kommer en idrætshal i forbindelse med skolen på Østerbro og også i forbindelse med Sundby-Øster Skole, og det er vi rigtig godt tilfredse med.

Desværre fik vi jo ikke opfyldt vores ønske om en renovering af Prismen i Holmbladsgade og heller ikke tilstrækkelig renovering i forhold til museer og kulturinstitutioner.

Til gengæld er vi meget, meget tilfredse med genopretningen eller restrenoveringen af vores idrætsanlæg. Jeg tror, vi alle sammen kan være meget tilfredse med, at vi har renoveret idrætsanlæg i København. Det har haft en massiv, høj prioritering hos Dansk Folkeparti, og vi er rigtig glade for, at det er kommet med.

Jeg kan kun gentage, som kulturborgmester Pia Allerslev var inde på, at i forhold til Københavns bygninger generelt er jeg ked af, at der ikke har været luft i det her budget til at løse udfordringerne omkring den generelle renovering. Jeg kan så se, at økonomien forhåbentlig ser positiv ud i København. Nu ved man aldrig, hvad en ny regering kan finde på, men hvis ellers den ikke laver for store overraskelser, så er der noget, der tyder på, at vi kan tage fat på den indsats omkring generel renovering i de kommende år.

En lille ting, som jeg stadig vil nævne, og jeg tror, vi nævnte den 6-8 gange i forbindelse med budgetforhandlingerne, er vores store ønske om en klatrehal på Holmen. Jeg er glad for, at den kom ind i allersidste øjeblik. Jeg tror, der er rigtig mange københavnere, der synes om, at det nu bliver en realitet, at den her sportsgren får nogle ordentlige muligheder og faciliteter for at kunne komme ud og blive udlevet. Det sætter jeg, og jeg ved også vores kulturordfører, rigtig meget pris på.

Jeg er også glad for, at der er sat fokus på rengøringen og renhold på Vesterbro. Det har været et stort ønske hos borgerne derude.

Også at handicaptilgængeligheden, herunder mærkningen, den her handleplan, der er lavet for tilgængelighed på handicapområdet, nu også er kommet ind, også med penge på, synes jeg er meget, meget fornuftigt.

Ja, egentlig vil jeg bare sige, at noget af det, som Dansk Folkeparti måske i virkeligheden savner allermest, og det er jo det, der er sværest med de store, brede forlig, er, at når vi skal tage fat på nogle af de helt tunge investeringer, så er det svært at få købt alle partier med, men jeg håber stadig, at der i fremtiden vil være fokus på det. Det gælder f.eks. havnetunnelen. Den er vigtig for trafikafviklingen, i det hele taget trafikafviklingen i København. Den koster mange penge, hvis vi skal sørge for, at det virker. Jeg håber på, at havnetunnelen også er et område, som vi fremadrettet kan få fokus på. Der er jo ikke taget hul på den i det her budgetforlig, men det er et område, der skal arbejdes videre med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er ikke nogen, der har tegnet sig for korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførrækkefølgen, og den næste er Det Konservative Folkepartis budgetordfører, Mogens Lønborg, værsgo.

Mogens Lønborg (C): Vi er rigtig glade for den her budgetaftale. Af de 10 budgetaftaler, jeg har været med til at forhandle, vi har skrevet under på de 8 af dem i de sidste 10 år, er det her den, der har den mest klare erhvervspolitiske linje. Det synes jeg godt, jeg vil rose ikke mindst overborgmesteren for. Her er der ikke bare en optagethed af at få delt kagen, her er der også en optagethed virkelig at sørge for at bygge kagen større.

Jeg synes, der er rigtig mange gode initiativer. Jeg synes også, at hele processen med at bede Copenhagen Business Task Force om at komme med deres bud, har været rigtig, og vi kan jo se, at rigtig mange af tingene er kommet ind.

En lille ting er kommet ind, hvilket jo har været nok til, at det ikke blev det bredest tænkelige forlig, nemlig en simpel, sølle, lille lettelse på i alt 20 mio.

Det er interessant i øvrigt at høre Enhedslisten sådan lidt alternativt fortælle om, hvordan man skal og skal ikke smøre den kapitalistiske markedsøkonomi. Det kan godt være, at erhvervslivet vil sige ja til skattelettelser, det tror jeg sådan set, Mikkel Warming har en pointe i. Når man spørger dem: Hvad vil I gerne? svarer de: Ja, vi vil gerne have det lidt billigere. Det tror jeg sådan set. Men det er jo ikke derfor, vi gør det. Det er jo, fordi også den økonomiske videnskab sådan set har en ganske klar pointe i at sige, at letter man skatterne, så fremmer man altså konkurrenceevnen. Det gælder også, selv om jeg erkender, at det er en meget beskedent skattelettelse.

Vi er også glade for, at der er en fortsat interesse for at effektivisere, og der er lagt op til, at den vej skal vi fortsætte. Jeg er ikke mindst glad for, at der i det eksplicit ligger en anerkendelse af, at vi sagtens med den nuværende styreform, med den delte administrative ledelse, kan komme rigtig, rigtig langt med at effektivisere. Der er jo nogle, der har gået og forsøgt at få det til at se ud, som om de høje administrationsomkostninger alene skyldes styreformen, men hvordan kan man da så lægge op til så ambitiøse beskæringer af de administrative udgifter, så længe vi har den her styreform? Det er jo et paradoks.

Men i vores optik er det ikke styreformen, det er mange års styre. Nu hvor jeg har rost Socialdemokraterne, så vil jeg rise lidt, og det er ikke så meget den nuværende overborgmester, som det er forgængerne, der jo ikke for alvor har sørget for at sikre, at vi har en effektiv administration i København. Men det er der heldigvis nu vilje til at få gjort rigtig meget ved, og det er vi selvfølgelig også glade for.

Det er også interessant at se, hvor store anlægsbudgetter vi har, og vi erkender, at man vil rette op på det efterslæb på bygningsvedligeholdelsen, som vi har, og vi er rigtig, rigtig glade for, at vi fortsætter med det. Vi kan ikke være bekendt at have skoler, der ikke er i orden, vi kan ikke være bekendt at have idrætsanlæg, der ikke er i orden. Men det er også klart, at når vi kommer ud af tunnelen og ser lyset, så er der ikke brug for 23,8 pct. skatteudskrivning, for hvad pokker skal vi bruge dem til? Vi ved jo alle sammen godt, at vi knap kan nå at bruge alle de mange anlægsmidler. Og det glæder mig også, at der ligesom bredt sagt faktisk er givet nogle tilkendegivelser om, at det på sigt nok er den vej, vi skal gå. Det vil vi i hvert fald meget gerne være med til.

Så er vi også glade for, at der bliver taget hul på noget, som også har med erhvervslivet at gøre, metroen. Altså vi er jo et inkarneret metroparti, har været det helt fra den første spæde start af metroen, vi har været med alle vegne. Også når nogle faldt fra af populistiske grunde, så har vi Konservative stået fast på metroen. Det gør vi, og det vil vi fortsætte med at gøre. Vi er rigtig glade for, at der er lagt op til, at vi kommer videre ad den vej.

Også forbindelserne langs havnen, som jo er kommet med, er vi rigtig, rigtig glade for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Og så er vi rigtig, rigtig glade for, at med den her budgetaftale står lighedsskolen for fald, den skole, der har kørt siden 70'erne efter devisen, hvad ikke alle kan lære, det skal søreme da ingen lære. Jeg ved godt, den tidligere overborgmester benægter, at hun skulle have sagt det, men det er i hvert fald den linje, der har været tilbage fra 70'erne.

Nu er det sådan med det her, at det står indskrevet, at vi skal sikre de forældre, der har en bogligt stærk elev, som måske er på 5. klasses niveau, men fysisk sidder i 2. klasse, at denne undervises på 5. klasses niveau. Og sådan en elev vil formentlig også kunne lære lidt hurtigere end gennemsnittet, så hurtigt vil vedkommende rykke op på 6. klasses og 7. klasses niveau og måske stadig væk sidde i 3. klasse. Det er jo fantastisk, og på den måde er vi jo med til at spotte Niels Bohr-typerne.

Det hænger jo sammen med erhvervspolitikken og den internationale dimension, der også ligger i erhvervspolitikken, hvor vi altså på den måde får tingene til at hænge sammen, for vi skal også klare os i den globale konkurrence.

Vi hørte netop fra Enhedslisten, at det er kvaliteten af arbejdskraften, vi skal satse på, og der må Enhedslisten så give mig ret i, at det er jo lige præcis at spotte talenterne, udvikle talenterne, så jeg går også ud fra, at Enhedslisten for længst har forladt den her med: Bare stik de begavede en guitar. Den har de forladt, nu skal vi spotte og dyrke de gode talenter.

Vi er selvfølgelig glade for, at vi her i København fortsætter med sundhedshusene, at de penge, der er sat af til et sundhedshus på Østerbro, fortsat er til stede, og at vi med lys og lygte fortsætter jagten på at finde en egnet grund eller en egnet bygning.

Vi er rigtig glade for, at der er et markant idrætspolitisk aftryk i den her. Vi er glade for, at der langt om længe bliver sat penge af til en hal ude i Sundbyøster.

Så vil jeg sige noget, som vi jo altid siger næsten som det første. Det er, at de svageste medborgere skal stå forrest i køen. Jeg synes faktisk godt, vi kan være den her aftale bekendt. For nogle år siden havde vi også en rigtig god en. Det var i øvrigt den aftale, hvor vi satte skatten ned med 0,2, hvor den nuværende socialborgmester, også dengang socialborgmester, faktisk roste aftalen for dens sociale profil. Det er der igen her med den her aftale, og det er vi selvfølgelig rigtig, rigtig glade for.

Hvis jeg lige skal vende tilbage til skolen, så er vi, ud over, at lighedsskolen står for fald, rigtig glade for fokuseringen på fagligheden, fokuseringen på, at indlæringsforholdene skal være i orden, ro i klassen og de ting.

Så kan man konstatere, at i budgetaftalen har vi alle haft en forventning, måske en betinget forventning, nemlig at hvis den røde blok vandt valget, så har den røde blok jo stillet i udsigt, også det har man stillet i udsigt, at man vil have en tolærerordning. Men nu er det ikke det eneste, den røde blok har stillet befolkningen i udsigt, som den viser sig ikke at kunne indfri. Ej heller tolærerordningen bliver jo til noget.

Der er nogle af de løfter, som den røde blok har givet, med bankkat, millionærskat osv., vi sådan set er rigtig glade for, at den løber fra. For den sags skyld har det jo heller ikke været en blomst, der er vokset i vores have. Vi tror ikke, at pengene er brugt bedst på en tolærerordning, og nu kan vi altså konstatere, at også på det punkt har den røde regering forladt alt, hvad den sagde før valget.

Til sidst vil jeg bare lige igen sige, at vi er glade for, at det er et bredt forlig. Jeg tror, vi alle egentlig ofte siger til hinanden, at det er godt at have brede forlig. Nu kan man jo, og måske særligt med overborgmesterens vinkel på det, sige, jamen der er vel det lille aber dabi ved et bredt forlig, at det mudrer det lidt til, hvem der egentlig har ansvaret, for jo mere man breder et forlig ud, jo mere utydeligt bliver det, hvem der har det politiske ansvar. Altså her er det faktisk kun Enhedslisten, der ikke tager et ansvar.

Så det er vel bagsiden ved de brede politiske forlig, at der ikke er en tydelig ansvarsplacering, hvor nogle tager ansvaret, og andre står udenfor og er i opposition. Den opfattelse, som overborgmesteren ved andre lejligheder har givet udtryk for, deler vi ikke. Vi synes sådan set, det er godt at brede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. oktober 2011**

det ud. Det er det samarbejdende folkestyre, som bl.a. kommer til udtryk i brede forlig, og det er vi rigtig godt tilfredse med.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til ordføreren. Jeg beder ordføreren om at blive på talerstolen, fordi der simpelt hen er nogle, der ikke kan vente med at høre svar på nogle spørgsmål. Den første er Rikke Lauritzen, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Det plejer nu ikke at være De Konservatives problem, at man har været med i et budget og så går ud og leger opposition bagefter, vil jeg sige.

Jeg vil undlade at komme med nogen kommentarer til den konservative ordførers bemærkninger om økonomi som videnskab og Enhedslistens skolepolitik, for det er tydeligt, at ordføreren ikke rigtig har forstået nogen af delene.

Til gengæld vil jeg godt spørge ind til noget, som ordføreren selv nævnte i sin tale, nemlig de påtænkte besparelser på 500 mio. over de næste få år. Det er også lidt i kraft af ordførerens egenskab som formand for Revisionsudvalget, fordi der har jeg i hvert fald gentagne gange hørt ordføreren i den rolle sige, at besparelser skal være meget nøjagtige, at man ikke bare sætter en rammebesparelse, og så rammer den skævt, og at man i hvert skal vide at følge op på, om besparelsen rent faktisk er opnået.

Ordføreren var inde på, at det var flot, at man kunne det under den nuværende styreform, men så vidt jeg har forstået pressen, så handler det her netop om, at de besparelser skal findes, når man forventeligt får en ny styreform. Jeg vil gerne høre ordførerens bemærkninger til, hvorvidt ordføreren nu skal være med til at finde de 500 mio. under en ny styreform, som ordføreren, så vidt jeg er orienteret, ikke er enig i, og om ordføreren tror, at der kan findes 500 mio. ved at ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, vi er nødt til at holde taletiderne. Og så vil jeg sige, at man behøver ikke at tale så tæt på mikrofonen, som Rikke Lauritzen gjorde, det giver en forvrængning af lyden. Det bliver langt bedre at høre Rikke Lauritzen med en lille smule afstand til mikrofonen.

Allan Ahmad (Ø): Jeg kan give ordføreren fuldstændig ret i, at SF's tolærerordning ikke blev til noget, og tilsyneladende har SF i København ikke snakket med dem på Christiansborg om, at det er gået fuldstændig den modsatte vej, og man fyrer 60-70 lærere.

Men det, jeg egentlig vil spørge om, er, at jeg har forstået, at det er tredje år i træk, De Konservative er med i budgetforlig. Åbenbart ligger De Konservative lige til højre for hjertet hos overborgmesteren og har et godt samarbejde.

Om det her med, at man giver 20 mio. i skattelettelser til erhvervslivet, vil jeg gerne høre: Er det en ny æra, der sker i København, er det en ny stil, vi ligger på erhvervspolitisk? Hvilken indflydelse har De Konservative haft på den politik, der bliver ført i København her?

Iben Wiene Rathje (F): Jeg har svært ved at finde det opgør med lighedsskolen, som Mogens Lønborg taler om. For os er det stadig væk vigtigt at behandle forskellige børn forskelligt og derved skabe lighed.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til ordføreren for at svare spørgerne.

Mogens Lønborg (C): Først vil jeg til Rikke Lauritzen sige, at de besparelser, der er lagt op til, jo ikke er bundet op på forventning om en ny styreform. Det er sådan set uafhængigt af styreform. Det er også med den nuværende styreform, at der er lagt op til massive besparelser. Det var derfor, jeg i mit

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

indlæg sagde, at det jo er glædeligt, at der er en klar erkendelse af, at det faktisk ikke er styreformen, der forhindrer os i at spare.

Så vil jeg sige, altså bankskatten blev jo ikke til noget, millionærskatten bliver ikke til noget, og nu kan man jo se, at der i regeringsgrundlaget ikke står noget om enhedsforvaltning, der står ikke noget om flertalsstyre. Det stod der i Fair Løsning, men det har man jo altså ikke fået fastholdt. Der må være nogle, der har siddet derude i tårnet og har fået lavet lidt om på de formuleringer. Så vi ved ikke, om der kommer en enhedsforvaltning. Jeg tvivler personligt rigtig, rigtig meget på, at der kommer en enhedsforvaltning, og jeg tør næsten lave et væddemål på, at der ikke kommer en enhedsforvaltning i København. Men det er en helt anden sag. Jeg tror bare, det er vigtigt, at vi glemmer lidt den der styreform og kobler den op på de her ting, fordi vi skal fortsætte ad besparellesvejen.

Med hensyn til, hvor meget indflydelse vi har haft på den: Det er jo svært at sige. Jeg ville jo gerne stå her og sige, at det er os, der har kæmpeindflydelse på det hele og herunder erhvervspolitikken. Men det er da klart, at vi har gjort det meget tydeligt, at for os er erhvervspolitikken rigtig, rigtig vigtig, herunder at påvirke erhvervsvilkårene i gunstig retning. Det er ét element. Vi har ikke sagt, at det er det vigtigste element, henset til det beskedne beløb. Men det er, sammenholdt med alle de andre ting, helt klart med til at sende et signal til dem, der er med til at bage kagen større, om, at nu vil man på Københavns Rådhus noget mere, end man hidtil har villet på erhvervsområdet. Det kan jeg altså kun glæde mig umådelig meget over.

Og så med hensyn til lighedsskolen. Altså en nylig undersøgelse har jo netop vist, at det er de begavede børn og de dårlige børn, der er taberne. Jeg tror, rigtig mange forældre har valgt friskolen, privatskolen, fordi de ikke synes, at deres måske lidt godt begavede barn fik tilstrækkelige udfordringer.

Der er efterhånden lavet rigtig mange undersøgelser, lad mig bare nævne en konsulent, der hedder Ole Kyed, som sad ude på DPU, som har lavet mange undersøgelser netop over det tema, at de virkelig godt begavede udfordres ikke. I bedste fald sidder de og keder sig, i værste fald bliver de nogle rødder.

Det allerværste er jo, at de i skolen ikke lærer den sammenhæng, som man skal bygge resten af sit voksenliv på, nemlig at et resultat kræver en indsats. Hvis man hele skolen igennem sådan set aldrig har skullet lave lektier, jeg kan det hele i forvejen, og man er færdig 20 minutter, før klokken ringer, og så sidder man og er lidt støjende osv., hvis man aldrig nogen sinde for alvor lærer, at et resultat kræver en indsats, så er man rigtig, rigtig ilde stedt.

Så jeg synes, vi i den grad kan glæde os over, at de tider med den her budgetaftale, tillader jeg mig at sige og håbe – det er klart, der er langt ud til det yderste led; der sidder stadig nogle gamle 70'er-lærere, som måske er lidt svære at bevæge på det her punkt. Men de står vel også for fald på et eller andet tidspunkt, om ikke andet så på det tidspunkt, hvor de bliver pensioneret.

Trine Scholtz (F): Det er igen lidt det samme. Jeg er lidt i tvivl om, hvor det er Mogens Lønborg ser den helt store forskel. Altså vi synes jo, at undervisningsdifferentiering er det, der skal til for at løfte dem, der har mest brug for det, men også for de stærkeste elever. Det har i og for sig været et princip hele tiden. Det, vi har gjort med det budget, er at få endnu mere fokus på det. Så hvis det er det, Mogens Lønborg mener, så er vi enige om det, men der er i og for sig ikke noget nyt i det.

Netop årsagen til, at vi ønsker en tolærerordning, er at give bedre mulighed for undervisningsdifferentiering, det er i hvert fald en af delene. Og hvis Mogens Lønborg har læst regeringsgrundlaget, så vil han vide, at der står faktisk, at der skal laves forsøg med tolærerordning. Så det er vi rigtig godt tilfredse med. Vi havde gerne set, at vi havde haft så mange penge her i København, så vi kunne have startet allerede nu. Men det er vel også sådan for De Konservative, at det er ikke alt det, man har haft lyst til i budgettet, det har været muligt at realisere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi skal lige huske, at der skal være et spørgsmål. Jeg tror, tallet blev opbrugt på at fortælle, hvad SF mente, frem for at stille et spørgsmål til den konservative ordfører. Det går ikke i fremtiden, vil jeg så sige, Trine Schaltz. Vi går videre i rækkefølgen. Den næste er Rikke Lauritzen.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil godt lige vende tilbage til de der 500 mio., fordi jeg kan så konstatere, at der måske er en vis uenighed blandt budgetpartierne om, under hvilken styreform de her 500 mio. skal findes. Men det må I så finde ud af indbyrdes.

Men når Mogens Lønborg så mener, at det er under den nuværende styreform, at de her 500 mio. skal findes, så vil jeg godt høre, om ordføreren har nogle konkrete bud på hvor, for i min verden er 500 mio. rigtig, rigtig mange penge over så få år.

Allan Ahmad (Ø): Jeg er sådan set enig med ordføreren i gode forhold for erhvervslivet og på forskellige måder osv. Men det mest synlige, kan jeg sige, er jo den her sænkning af den her skat, hvad er det nu den hedder ... dækningsafgiften. Det er jo den, der er sådan symbolsk, og det er den, der står i spidsen for en god erhvervspolitik, når man læser i papirerne, og når man læser i hvert fald de borgerlige partiers ordførertaler osv. Er det det, vi skal begynde med, er det det, der er vejen frem, skattelettelser til dækningsafgifter og selskabsskatter osv.?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til ordføreren for besvarelse af spørgsmålene.

Mogens Lønborg (C): Til Rikke Lauritzen vil jeg gerne sige: Ja, det er rigtig mange penge. Og nej, jeg kan ikke stå her præcist og sige, hvor de skal hentes, det er der sådan set ikke rigtig nogen, der kan. Men man kan jo bare se til nogle af de andre større byer, eksempelvis Aalborg, som i øvrigt også har delt administrativ ledelse, og som ligger markant, det er også interessant, lavere i administrationsomkostninger end København med den delte administrative ledelse. Så vi kan sagtens komme derved. Bare vi smøger ærmerne op og vil det her, så skal vi også nå i mål med det.

Med hensyn til det med dækningsafgiften tror jeg, det er vigtigt at sende et meget, meget klart signal til erhvervslivet om, at vi vil gøre, hvad vi kan, på mange felter, og det er bestemt ikke kun skat, lad ikke den lille lettelse i skatten få den helt store betydning. Men jeg tror, det er vigtigt at sende det signal til erhvervslivet, at vi ikke kun har fine ord, men at vi også er parate til at gå ind på lige præcis skatteområdet. For ellers ville man måske kunne sige: Ja, ja, det er meget godt, men I ligger altså i top, I ligger maksimalt, når det gælder dækningsafgift, man kan ikke komme højere lovgivningsmæssigt, end vi ligger. Det er måske et dårligt signal, så hvis vi vil være en erhvervsvenlig kommune, der understøtter vores erhvervsliv, er det ikke rimeligt at ligge på maks.

Så derfor er det første skridt, og der er ingen tvivl om, at det også bliver et issue ved næste års budgetforhandlinger, for der må vi kunne komme endnu længere ned.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak. Så er der en kort bemærkning til Sisse Marie Welling, værsgo.

Sisse Marie Welling (F): Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det ikke er korrekt, at der ikke står noget om en ny styreform i afsnittet om effektiviseringer i budgetteksten. (*Mogens Lønborg*: Jo).

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja, det er ordføreren for Det Konservative Folkeparti, der svarer. Der var ikke mere?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Mogens Lønborg (C): Nej.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækkefølgen. Den næste er Liberal Alliances ordfører, det er Lars Berg Dueholm, værsgo.

Lars Berg Dueholm (I): Tak for ordet.

Det er jo i virkeligheden en historisk dag i dag. Det er første gang, Liberal Alliance er med i et budgetforlig her på Københavns Rådhus. Det er også første gang, vi havde muligheden, så til forskel fra rigtig mange andre partier, måske lige Socialdemokraterne undtaget, så vil vi sige, at vi indtil nu har en 100 pct. hitrate.

Vi er ikke gået med i budgetforliget, fordi vi har solgt ud. Vi er ikke gået med i budgetforliget, fordi det var tvingende nødvendigt for os. Vi er ikke gået med i budgetforliget, fordi det var det, som vi lagde op til som den eneste mulighed. Nej, vi er gået med i budgetforliget, fordi vi faktisk syntes, at den aftale, der blev indgået, var ganske udmærket.

Så kan man selvfølgelig altid spørge, hvad vi har fået ud af at sidde og bruge disse mange formiddage, eftermiddage og også weekender og aftener, til sidst i hvert fald, på at forhandle budgettet. Hvor er det, Liberal Alliances fingeraftryk står med flammeskrift i budgettet for 2012 og i overslagsårene? Og hertil er svaret, at det står nogle få steder. Men i virkeligheden er det jo lidt svært, når man får serveret en menu fra kokken, som har sammensat en menu, og hvor man faktisk kan sidde og finde rigtig mange af sine livretter, at sige, at man hellere vil have noget andet, når der nu i forvejen står noget rigtig fornuftigt.

Da jeg stod her og holdt ordførertalen som budgetordfører til budgettets første behandling, så var der tre ting, som jeg fremdrog som noget af det, vi lagde rigtig meget vægt på fra Liberal Alliances side.

For det første var det en vækstdagsorden, det var en dagsorden med en højere grad af erhvervsvenlighed i København. Og man må sige, at det budgetforlig, der nu er indgået, gennemfører alle de forslag fra Copenhagen Business Task Force, som vi her i salen overhovedet kan gennemføre. De få ting, der ikke bliver gennemført, som er foreslået, er ikke nogle, som vi har kompetence til at gennemføre her, det er ovre på Christiansborg. Så vi kan vel godt sætte et flueben ud for det punkt.

Det næste er en lavere beskatning, herunder også meget gerne personbeskatningen, som vi har taget med. Det er klart, der blev ikke lavet en sænkning af personbeskatningen i budgetaftalen 2012. Jeg vil dog have lov at sige, at alle dem, der var med til de afgørende forhandlinger, ved, at det faktisk var meget, meget tæt på, at det var udkommet af budgetforhandlingerne. Vi nåede desværre ikke i mål på det, men vi fik lavet en sænkning af dækningsbidraget så langt som der nu kunne opnås enighed om.

I den forbindelse vil jeg da også minde om, at vi i København har et absolut flertal bestående af Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, og det er jo ikke, i hvert fald efter min opfattelse, partier, som rent traditionelt sådan har skattesænkninger, herunder for erhvervslivet, øverst på deres dagsorden.

Så jo, vi har fået sænket beskatningen i København, og vi har også fået en målsætning indarbejdet i budgettets prosadel om at se på den samlede beskatning, herunder personbeskatningen, i de kommende år. Så vi er faktisk, om ikke kisteglade for, men så i hvert fald tilfredse med det, som er kommet ud af det.

Så var der det tredje punkt, som jeg talte om, og det var mindre bureaukrati, det var færre regler bl.a. for private institutioner, men altså mindre bureaukrati. Der gemmer der sig i virkeligheden – nu var den tidligere ordfører også inde på det, der blev også stillet spørgsmål til det – sådan lidt ud fra måske et socialistisk synspunkt en trojansk hest i budgetforliget, fordi der altså er knæsat en målsæt-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

ning om, at overadministrationen på 1.000 kr. årligt pr. københavnere, i alt ½ mia. kr. årligt for Københavns Kommune, skal væk, og den skal væk inden for en meget kort årrække.

Det synes jeg var et meget vigtigt punkt at få med i budgetforliget, og jeg glæder mig rigtig meget til, at vi i de kommende år forhåbentlig også er med til at udmønte det, for jeg er sådan set ikke bange for, at vi i de kommende års forhandlinger skal se på, hvor det så er vi kan spare pengene.

Jeg vil da også være helt ærlig og sige, at selv om styreformsændringer ikke er noget, vi ser det store behov for, så er vi, hvis det er noget, som kan bringe os i mål med et meget stort millionbeløb i sparet overadministration, bestemt også villige til at se på det.

Jeg tror, det er ordene i første omgang.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til Liberal Alliances ordfører. Der er ikke nogen, der har tegnet sig for korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er løsgænger Jaleh Tavakoli.

Jaleh Tavakoli (U): Jeg var som løsgænger jo ikke inviteret til forhandlingerne, men har alligevel tilladt mig at forholde mig til budgetresultatet. Jeg stemmer for budgettet, men imod sænkning af dækningsafgiften og stemmer selvfølgelig for mine egne forslag.

Det har været vigtigt for mig, at det blev skrevet ind i budgetteksten, at vi faktisk ønsker en blandet by, en blandet by, hvor vi faktisk kommer hinanden ved, etniske minoriteter og etniske danskere. I udgangspunktet stod der nemlig ikke noget om, at vi faktisk skulle blandes noget mere. Hvis vi kigger på visse områder i byen, så kan vi nemlig se, at vi der har en stor koncentration af etniske danskere, og andre steder har vi en meget, meget stor koncentration af etniske minoriteter. Også socialt set er det skævt. Så en spredning og det, at vi blander os, var vigtigt for mig. Derfor stillede jeg også konkret to forslag.

Det ene gik ud på at sprede noget mere i boligområderne. I 2010 og 2011 har der faktisk været penge til at hjælpe nogle af de socialt udsatte familier, som havde problemer med kriminalitet og andet, til at komme ud af de socialt udsatte boligområder, hvor kommunen gik ind og fandt boliger til dem. Det bliver nok stemt ned.

Så har jeg også stillet forslag om social kontrol. Jeg har arbejdet rigtig meget med social kontrol, og jeg ved, at emnet er ret ukendt for mange af jer herinde. Jeg ved også godt, at det her forslag også bliver stemt ned, men der er rigtig mange unge mellem 18 og 25 år fra de udsatte boligområder og andre steder i byen med etnisk minoritetsbaggrund, især kvinder og homoseksuelle, der bliver udsat for social kontrol, generationskonflikter og æresrelaterede konflikter, som man kalder dem. Det er rigtig vigtigt, at vi gør noget ved det. Det kan vi så ikke gøre i det her budget, men jeg håber, at vi på lang sigt og i vores arbejde altid husker det her område, fordi tallene er desværre stigende. Jeg tror dog, som jeg også sagde sidste gang, at det er et positivt problem, fordi der faktisk er etniske minoritetsunge, som gør oprør og faktisk gerne vil leve deres eget liv og tage deres egne personlige, private beslutninger. Og det er derfor, vi har de her forskellige konflikter generationerne imellem.

Ja, det var mig.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi siger tak til ordføreren, løsgænger. Er der flere, der ønsker ordet? Det gør Neil Stenbæk Bloem, værsgo ... (*Afbrydelse*). Nej, Neil Stenbæk Bloem har ønsket ordet; derfor får Neil Bloem ordet, når han har ønsket det.

Neil Stenbæk Bloem (F): Åbenhed, gennemsigtighed og ytringsfrihed er helt centrale værdier for os i SF. Derfor er jeg også personligt rigtig glad for, at budgetparterne kunne blive enige om at oprette en whistleblowerordning i regi af Borgerrådgiveren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011

Jeg er også rigtig glad for, at flere af de faglige organisationer allerede har taget godt imod initiativet. Whistleblowerordningen skal være et tilbud til kommunens medarbejdere, som gerne vil hjælpe til med at løfte opgaverne i kommunen på en lovlige, korrekt og fair måde. Den skal sikre, at medarbejderne anonymt kan videregive information om f.eks. ansættelsesmyndighedens lovovertrædelser og manglende efterlevelse af juridiske forpligtelser, om fare for enkeltpersoners sundhed og sikkerhed, om fare for miljøet, grove tilfælde af omsorgssvigt og lignende.

Ordningen skal bygge på den troværdighed, som Borgerrådgiveren nyder blandt medarbejdere, forvaltning og politikere, ikke mindst i kraft af Borgerrådgiverens uafhængighed af forvaltningerne.

En whistleblowerordning skal naturligvis ikke fokusere på angiveri mod kolleger. Nej, med denne ordning får vi et redskab til at sørge for at få åbenhed om de fejl og misforståelser i administration og borgerbetjening, som er væsentlige for borgerne og kommunen. Den bør sigte mod at være en kilde til forbedringer i kommunens administration og borgerbetjening.

Ordningen skal selvfølgelig beskytte de medarbejdere, der måtte træde frem med relevante oplysninger, og sikre, at de aldrig nogen sinde skal frygte negative ansættelsesretlige reaktioner som konsekvens af informationer, som de viderebringer til Borgerrådgiveren.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at jeg som næstformand i Borgerrådgiverudvalget selvfølgelig forventer, at økonomiforvaltningen inddrager Borgerrådgiverudvalget tidligt i udformningsprocessen, så denne gode beslutning kan føres ud i livet på en hurtig og meningsfuld måde.

Trine Scholtz (F): Tak for det. Jeg vil bare lige svare kort på noget omkring privat pasning.

Lige nu ser vi det som noget, der i hvert fald hjælper os til at overholde pasningsgarantien. Vi tænker det, der står i budgetteksten, som et spørgsmål, om vi skal overholde den lovgivning, der er. Og hvis nogen har brug for noget bedre vejledning, end man måske får i dag, så er det o.k. for os.

Så så småt var det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har tegnet sig til debatten her ved andenbehandlingen af budgettet for 2012. Skal jeg tage det som udtryk for, at der ikke er flere, der ønsker ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er forhandlingerne afsluttet, og vi skal i gang med afstemninger.

Afstemningsresultatet for budgetforslag 2012 og budgetoverslagsårene 2013-2015, dagsordenens pkt. 4-7, findes under mødemateriale, referat af mødet 6. oktober 2011:

<http://www.kk.dk/PolitikOgIndflydelse/Moedemateriale/Borgerrepraesentationen/06-10-2011/943e8c08-226a-43b1-b66e-20657893f896/cbb51ec2-c6b0-40cf-ab7c-01ba13633f86.aspx>

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det var så afslutningen på afstemningerne. Hermed er budgetforhandlingerne afsluttet, og jeg takker for jeres indsats. Jeg kan oplyse, at skatteprocenten som i år for 2012 bliver på 23,8 pct.

Mødet sluttede kl. 17.57.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. oktober 2011
